

[Sundhedsministeren]

Derudover ved vi jo også, at der er særlige miljøer uden for den organiserede idræts område, hvor et misbrug af anabolske steroider og de andre stoffer rent faktisk finder sted. Her mener jeg, at der er brug for, at vi strammer op – meget gerne oplysningsmæssigt, som flere ordførere har været inde på – men også ved at markere meget tydeligt, at vi ikke ønsker den aktivitet i den del af idrætten og idrætsudøvelsen, som finder sted uden for idrætsorganisationerne. Det kan vi bedst gøre ved ikke blot at strafbelægge indførsel og udførsel af disse midler, men også besiddelsen af dem, og det er det, der er tale om her.

Så vil jeg blot sige til slut, at når hr. Jan Køpke Christensen ligesom tvivler en lille smule på, om der er brug for initiativet her, vil jeg sige, at det mener jeg at der er; specielt for den del af idrætsudøvelsen, der ligger uden for den organiserede idræts verden. Dertil kommer, at rent faktisk har idrætsorganisationerne – netop den organiserede idræt – bedt os meget om at bistå ved at gennemføre en lovgivning af denne karakter, så man får understreget, at det ikke er acceptabelt at tage anabolske steroider og de andre stoffer i forbindelse med idrætsudøvelse.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg er ganske enig med ministeren i, at idrætten har gjort det fornemt med behandlingen af de mennesker, der har misbrugt sporten ved at bruge dopingmidler, med hensyn til at give karantæne osv. Jeg synes, det er og bliver den eneste måde, man kan dæmme op for det. Selv om en, der har taget stofferne, får en bøde på eksempelvis 1.000 kr., er det altså ikke det, der afskrækker den pågældende fra at tage dem. Det, der afskrækker, er netop, at man får karantæne i længere perioder, og det synes jeg at man har gjort udmærket inden for sportsverdenen og sportsorganisationerne. Det var det, jeg understregede, og jeg er ganske enig med ministeren i, at selvfølgelig skal vi af al magt fordømme misbrugen af dopingmidler. Naturligvis er de sundhedsskadelige, det ved vi alle sammen her i denne sal.

Men der er jo også mange andre ting, der er sundhedsskadelige, men som ikke er gjort ulovlige; det ved vi jo også godt, og derfor, hr. minister, er der en grænse for, hvor meget lov-

givning vi skal have, og hvor bred man skal lave lovgivningen. Derfor siger vi som et ansvarligt parti, at vi kan se, at der er mange positive elementer i forslaget, men der er også nogle negative, og derfor gør vi det helt rigtige: Vi tager det ikke bare ukritisk og accepterer det, men vi vil arbejde videre med det i udvalget, så vi får de ting belyst, som vi ønsker at belyse. Man skal passe på, at man ikke bare springer på vognen omgående, men også undersøger de ting, man eventuelt er i tvivl om.

Men der er ingen tvivl om, at vi er enige i sigtet. Naturligvis skal vi med vold og magt bekæmpe de mennesker, der benytter sig af dopingmidler.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 19:

Forslag til lov om ændring af lov om musik.
Af kulturministeren (Jytte Hilden).
(Fremsat 6/10 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Søren Hansen (S):**

Det ville være nemmere, hvis musikinteressen her i landet havde én størrelse, hvis den var konstant. Det ville være nemmere, hvis det var sådan, at når aktiviteten og interessen på det rytmiske område steg, så svandt interessen på det klassiske område tilsvarende. Det ville være nemmere, hvis en øget interesse på det udenlandske område for dansk musik blev modsvaret af en tilsvarende mindre interesse